

[Nørskov.]

ligt og heldigt, at vi udstrækker Lovforslaget til ogsaa at omfatte alle private Skove, med andre Ord, at den gamle Forordning vedblivende skal staa ved Magt.

Jeg forstod den højtærede Minister saaledes, at han var forstaaende over for de Anker, jeg havde rettet mod Lovforslaget med Hensyn til Hedeselskabets Stilling, men jeg synes ogsaa, at det, jeg fremførte, kun var ret og billigt. Jeg forstod Ministeren saaledes, at han var villig til at gaa i Forhandling om disse Spørgsmaal, og han antydede, at med Hensyn til Skovnævnets Sæmmensætning kunde vi forhandle om det. Jeg vil derfor haabe, at det maa lykkes at faa en god og brugbar Lov ud af dette Lovforslag, idet de Ting, som jeg her har fremdraget, og som jeg mener det er absolut nødvendigt at faa ind i Lovforslaget, ogsaa indføres i den nye Lov.

Med disse Ord skal jeg anbefale en saglig Behandling i Udvalget.

Ulrich: Jeg vil gerne takke de ærede Medlemmer, der talte for Partiet Venstre og for Det radikale Venstre, for den Tilslutning, de gav Tanken om at lade Spørgsmaalet om Beskatningen af Skovene undersøge i det kommende Udvalg. Jeg haaber, den højtærede Minister ligeledes vil gaa med til, at en saadan Undersøgelse sker, ellers vil det ærede Medlem Hr. Mads Larsen jo komme i en frygtelig Forlegenhed, hvis han pludselig staar uden Forbindelse med det andet Regeringsparti.

Jeg vil gerne stille det direkte Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, som advarede mod at blande Skattespørgsmaalet med ind i Behandlingen af dette Lovforslag, om han er af den Opfattelse, at den nuværende Beskatning af Skovene er forsvarlig og retfærdig, set i Sammenhæng med Baandlæggelsen af Jorden til Skovbrug. Det vil jeg gerne have et bestemt Svar paa.

Den højtærede Minister siger, at man i de forskellige Paragraffer om Straf har undladt at indsætte Beløbets Størrelse, fordi Loven skulde være i Overensstemmelse med den nye Straffelov. Jeg har ikke den nye Straffelov præsent og skal ikke gøre Indvendinger herimod, men vi kan jo nærmere undersøge dette Forhold. Det vigtigste for mig er, at det undersøges, om man, dersom man overtræder en af Paragrafferne, kan blive idømt en Straf, der ikke staar i Forhold til Forseelsens Størrelse; kan man det, maa der selvfølgelig foretages en Rettelse.

Den højtærede Minister kunde ikke tænke sig at lade Statsskovene falde ind under samtlige Lovforslagets Paragraffer og udtalte, at med det nuværende parlamentariske Styresæt var det muligt for alle og enhver, som fandt, at der ude i Statskovene var et eller andet, der ikke var, som det skulde være, at indanke Sagen for Rigsdagen, saa skulde Ministeren staa til Ansvar for, hvad der var passeret. Men saadan kan man ikke saa godt tale; thi dersom Landets Beboere virkelig vilde begynde at besvære sig over for den højtærede Landbrugsminister om alt, hvad man med Rette eller Urette kunde beklage sig over i Statsskovene, er jeg bange for, at den højtærede Minister vilde blive skaldet, inden han naaede gennem Halvdelen af Beklagelserne. Nej, Ministeren kan ikke fremføre noget som helst reelt, der taler for, at Statsskovene ikke skal ind under alle Paragrafferne.

Naar Ministeren ønsker, at Direktøren for Statsskovvæsenet skal føre Tilsyn med alle Skove, og det maa han, dersom Ministeren mener, det bliver den billigste Ordning, gerne, kan jeg ikke se noget som helst til Hinder for, at alle Lovens Paragraffer gøres gældende, thi saa er det denne Mand, Chefen for alle Statens Skove, som skal paase, at der ikke i Statens Skove sker noget, han kan drages til Ansvar for i Henhold til Loven.

Men den højtærede Minister maa ikke, som han gav Udtryk for, lægge større Myndighed ud til de enkelte tilsynsførende og svække Chefens Tilsyn, thi det er netop en Centralisering paa dette Omraade, der skal skabe Garantien for, at Fremtidens Skove bevares i Overensstemmelse med Lovens Hensigt. Det er ham, der skal give en Instruks for dette Tilsyn — det mangler den højtærede Minister ogsaa i § 20, det maa jeg henlede Opmærksomheden paa —, og denne Instruks maa være af en saadan Art, at man derigennem har Garanti for, at der virkelig føres et effektivt Tilsyn, som garanterer Befolkningen, at Skovene bevares til fremtidige Slægter. Dette Spørgsmaal kan vi imidlertid nærmere drøfte med den højtærede Minister i Udvalget.

Jeg føler mig forvisset om, at Ministeren, naar det kommer til Stykket, som han ogsaa gjorde i sin Tale her, vil erkende, at man ikke kan have den samme Mand som overordnet baade i første og anden Instans; der findes meget fremragende Mænd i dette Land, som har overordentlig stor Indsigt i disse Forhold, og som den højtærede Minister kunde vælge imellem